

Herran nimet – JAHVE QANNA, kiihkeä Jumala

Kuukausi sitten oli puhe toivosta, jonka antaa Jumalan nimi 'Herra on täällä', Jahve Shamma. Kävimme läpi Israelin kansan joutumista pakkosiirtolaisuuteen. Jumalaan kansa oli joutunut vankeuteen. Vaikka JVHV oli heitä johdattanut ja auttanut, niin tämä vankeus oli välttämätön, sillä Jumalan tuli tuomita heidän liitonrikkomisensa, uskottomuutensa. Herra lähti kirkkaudessaan Jerusalemissa, mutta lupasi palaavansa sinne takaisin.

Hes. 48:35: "Ja kaupungin [Jerusalemin] nimi on tästedes oleva: Herra on täällä."

Samoin seurakunta saa kiinnittää katseensa tulevaan, Jumalan lupauksiin, ettei se lannistu vaikean ajan keskellä. Jumalan seurakunnan tulee huutaa taas: "Maranatha, Herra tulee!" Mitä siihen tarvitaan? Tarvitaanko siihen sama kuin Jumalan kansan kohdalla. He olivat ensin maailman vankeina Babylonissa. Jumala oli aikaansaanut tämän, sillä Jumalan kansa oli valinnut maailman hänen sijaansa. Jumalan sydämeen sattui – sattuuko nykyään hänen sydämensä seurakunnan takia?

Näin Hesekiel kuvaa Israelin kansaa tuona aikana:

Hes. 6:9 - 7:7: ”*Ja ne teistä, jotka pelastuvat, muistavat minut pakanain seassa, mihin ovat vangeiksi viedyt, sillä minä särjen heidän haureellisen **sydämensä, joka poikkesi minusta pois, ja heidän silmänsä, jotka haureellisina kulkivat** heidän kivijumalainsa jäljessä. Ja heitä kyllästyttää oma itsensä pahain töitten tähden, joita he ovat tehneet, kaikkien heidän kauhistustensa tähden. 10Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra; en ole turhaan puhunut, että **minä tuotan teille tämän onnettomuuden.** 11Näin sanoo Herra, Herra: Paukuta käsiäsi ja polje jalkaasi ja sano: 'voi!' kaikista Israelin heimon häijyistä kauhistuksista, heidän, jotka **kaatuvat miekkaan, nälkään ja ruttoon.** 12Kaukainen kuolee ruttoon, läheinen kaatuu miekkaan, jäljellejäänyt ja säilynyt kuolee nälkään, ja minä panen vihani täytäntöön heissä. 13Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun heitä on surmattuina heidän kivijumalainsa keskellä, heidän alttariensa ympärillä, jokaisella korkealla kukkulalla, kaikilla vuorten huipuilla, jokaisen viheriän puun alla ja jokaisen tuuhean tammen alla, missä paikassa vain he ovat tarinneet suloista tuoksua kaikille kivijumalillensa. 14Ja minä ojennan käteni heitä vastaan ja teen maan autiommaksi ja hävitetyimmäksi, kuin on Diblatan erämaa, kaikilla heidän asuinpaikoillansa; ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra.”*

7:1 Minulle tuli tämä Herran sana: 2”Sinä, ihmislapsi, näin sanoo Herra, Herra Israelin maalle: Loppu! Maan neljälle äärelle tulee loppu. 3Nyt tulee sinulle loppu, ja minä lähetän vihani sinua

vastaan, tuomitsen sinut vaelluksesi mukaan ja annan kaikkien kauhistustesi kohdata sinua. 4En sääli sinua enkä armahda, vaan annan vaelluksesi kohdata sinua, ja kauhistuksesi tulevat sinun keskellesi, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra.5Näin sanoo Herra, Herra: Onnettomuus! Yksi ja ainoa onnettomuus! Katso, se tulee! 6Loppu tulee, tulee loppu! Se heräjä sinua vastaan! Katso, se tulee! 7Vuoro tulee sinulle, maan asuja. Aika tulee, päivä on lähellä: hämminki, ei ilohuuto vuorilta.”

Hesekiel kirjoitti tämän niille juutalaisille, jotka oli viety pakkosiirtolaisuuteen. Jumala itse lähetti sodan (miekan), nälän ja tappavan taudin (ruton). Tätä voi meidän olla vaikea ymmärtää.

Jerusalemiä ei oltu vielä tässä vaiheessa tuhottu. Itse asiassa Jerusalemiä vallattiin kolme kertaa ennen kuin se tuhottiin. **Daniel** otettiin vankeuteen ensimmäisen valtauksen yhteydessä ja **Hesekiel** toisen valtauksen yhteydessä.

Tämä oli siis luvussa 6 ja myöhemmin luvuissa 10-11 Hesekiel ennusti Jerusalemin tuhon ja Herran kirkkauden lähtemisen sieltä. Ja luvussa 33 Jerusalemiä tuhoutui (jae 21).

Kuusisataa vuotta (v 597) eKr Hesekiel vietiin Babyloniaan kuningas Joojakin ja kaikkien kansan päämiesten kanssa. Tästä kerrotaan toisessa kuningasten kirjassa:

2 Kun. 24: 10-16: ”Siihen aikaan Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin palvelijat tulivat Jerusalemiin, ja kaupunki saarrettiin. 11 Ja Nebukadnessar, Baabelin kuningas, ryntäsi kaupunkiin, hänen palvelijainsa saartaessa sitä. 12 Niin Joojakin, Juudan kuningas, antautui Baabelin kuninkaalle äitineen ja palvelijoineen, päällikköineen ja hoviherroineen. Ja Baabelin kuningas otti hänet vangiksi kahdeksantena hallitusvuotenaan. 13 ja hän **vei pois sieltä kaikki Herran temppelin ja kuninkaan linnan aarteet, ja hän rikkoi kaikki kultakalut, jotka Israelin kuningas Salomo oli teettänyt Herran temppeliin.** Tapahtui, niin kuin Herra oli puhunut. 14 Ja hän **vei pakkosiirtolaisuuteen koko Jerusalemin, kaikki päälliköt ja kaikki sotaurhot, kymmenentuhatta pakkosiirtolaista, ja kaikki sepät ja lukkosepät; ei jäänyt jäljelle muita kuin maakansan köyhät.** 15 Hän siirsi Joojakinin vankina Baabeliin; samoin hän vei kuninkaan äidin, kuninkaan puoliset ja hänen hoviherransa sekä muut maan mahtavat pakkosiirtolaisina Jerusalemista Baabeliin, 16 niin myös kaikki sotilaat, luvultaan seitsemäntuhatta, sepät ja lukkosepät, luvultaan tuhat, kaikki sotaan harjaantuneita urhoja. Ne Baabelin kuningas vei **pakkosiirtolaisina Baabeliin.**”

Hesekiel ei profetonut Babylooniassa ennen kuin hän oli ollut siellä pakkosiirtolaisena viisi vuotta. Sama epäjumalanpalveluksen vitsaus, minkä hän oli nähnyt Jerusalemissa, jatkui Babylooniassa. **Vankeus** (nälkä ja sairaudet) **ei saanut kansaa kääntymään**

Jumalan puoleen parannuksessa. Itse asiassa heidän oli hyvin vaikea uskoa sitä, mitä Hesekiel profetoi Jerusalemin tuhosta. He olivat **haluttomia uskomaan, että Jumala oli antanut maailmassa vallan Babylonille.** Siksi oli tarpeellista Hesekielin Babyloniassa ja Jeremian Jerusalemissa kertoa, kuinka perusteettomia kansan odotukset heti tulevasta vapautuksesta olivat.

Hesekielin kirja voidaan jakaa kahteen osaan:
luvut 1-32 ”Jahve ei täällä” ja
luvut 33-48 ”Jahve on täällä”

On kohta, jossa tapahtuu muutos:

Hes 24: 2: *”Ihmislapsi, kirjoita muistiisi päivän nimi — juuri tämän päivän nimi: Baabelin kuningas rynnistää Jerusalemia vastaan juuri tänä päivänä.”*

Tässä luvussa 24 kerrotaan, että hyökkäys tapahtuu - ja vasta luvussa 33 kerrotaan, että kaupunki on tuhottu (jae 21).

Tuohon 24:2 asti Hesekielin sanoma on ollut, että **Jerusalem tuhotaan**, mutta 33:21 jälkeen **Hesekiel katsoo seuraavaan profetaaliseen huippuun: kaupunki asetetaan ennalleen.**

Hesekielin suu avataan puhumaan uutta toivon sanomaa ja ihmiset alkavat kuulla sitä.

Jumalan kansan jäsenillä oli vaikea uskoa, että Jerusalemi tuhoutuu. He olivat unohtaneet Jumalan nimen, **EL QANNA**, kiivas Jumala, mustasukkainen Jumala. Jumala sanoi tämän nimensä sen jälkeen, kun hän oli antanut 10 käskyä ja tehnyt liiton Israelin kansan kanssa. Herra oli tosissaan asian kanssa.

2 Moos. 20:1-6. *"Ja Jumala puhui kaikki nämä sanat ja sanoi: 2 "Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. 3Älä pidä muita jumalia minun rinnallani. 4Älä tee itsellesi jumalankuvaa äläkä mitään kuvaa, älä niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa, älä niistä, jotka ovat alhaalla maan päällä, äläkä niistä, jotka ovat vesissä maan alla. 5Älä kumarrakaan niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen **kiivas Jumala**, joka koston isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen, niille, jotka minua vihaavat [oikeastaan hebrean kielessä 'vierailen mustasukkaisesti minua vihaavia']; 6mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua rakastavat ja pitävät minun käskyni."*

hebr. verbi 'qaanaa'= olla mustasukkainen, kadehtia, loukata syvästi, saada kiivastumaan, puolustaa kiivaasti

Jumala on "kiihkeän kade" omistaan ja toimii sen pohjalta Israelin suhteen.

2 Moos. 34:12-17: ”Kavahda, ettet tee liittoa sen maan asukasten kanssa, johon tulet, etteivät he tulisi teidän keskuudessanne ansaksi; 13vaan kukistakaa heidän alttarinsa ja **murskatkaa** heidän patsaansa ja hakatkaa maahan heidän asera-karsikkonsa. 14Älä kumarra muuta jumalaa; sillä **Herra on nimeltänsä Kiivas** [JHVH Qanna], hän on kiivas Jumala. 15Älä siis tee liittoa maan asukasten kanssa, ettet, kun he kulkevat haureudessa jumaliensa jäljessä ja uhraavat jumalillensa ja kutsuvat sinua, sinä söisi heidän uhristaan, 16etteivät heidän tyttärensä, kun sinä otat heitä pojillesi vaimoiksi ja kun he kulkevat haureudessa jumaliensa jäljessä, viettelisi sinun poikiasikin haureudessa kulkemaan heidän jumaliensa jäljessä. 17Älä tee itsellesi valettuja jumalankuvia.”

Jaak. 4:5: ”Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: **”Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka hän on pannut meihin asumaan”?**”

On olemassa pyhää ja jumalallista mustasukkaisuutta. Tästä kirjoitti Paavali:

2 Kor. 11.2: ”Sillä minä **kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella**; minähän olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen.”

Jumala toimii Israelin kansan kanssa aivan niin kuin hän oli luvannut toimivansa antaessaan 10 käskyä. Hän on kiivas Jumala, Jahve Qanna. Jos ei palvele Jumalaa, palvelee epäjumalaa kun liittoutuu maailman kanssa. Se on Jumalalle kauhistus. Hän on kiivas Jumala ja toimii, että hänen kansansa kääntyisi.

Aivan samoin hän toimii tänäänkin.

Jumala on ollut Israelin ja Juudan kanssa ja johdattanut sitä. Hän on aina ilmaissut läsnäolonsa tavalla tai toisella. Suurimman osan ajasta **hänen kansansa otti Jumalan läsnäolon itsestäänselvyytenä**, etteivät he uskoneet hänen sanoihinsa ja siihen, että hän voisi hylätä Jerusalemin, Jumalan maanpäällisen Siionin, ja kansa voisi joutua Babylonin vangiksi.

Jumala kertoi, miten hän olisi kansansa kanssa erämaavaeluksella Egyptistä Luvattuun maahan.

2 Moos. 13:20-22: *”Ja he lähtivät liikkeelle Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, erämaan reunaan. 21 Ja **Herra kulki heidän edellensä, päivällä pilvenpatsaassa johdattaaksensa heitä tietä myöten ja yöllä tulenpatsaassa valaistaksensa heidän kulkunsa, niin että he voivat vaeltaa sekä päivällä että yöllä. 22 Pilvenpatsas ei poistunut päivällä eikä tulenpatsas yöllä kansan edestä.”***

Hän johdatti kansaa kulkien heidän edellään ja antoi valon pimeimpänäkin hetkenä.

2 Moos. 23:20-22: *”Katso, minä lähetän enkelin sinun edellesi varjelemaan sinua tiellä ja **johdattamaan sinua siihen paikkaan, jonka minä olen valmistanut.** 21Ole varuillasi hänen edessään ja **kuule häntä** äläkä pahoita hänen mieltänsä. Hän ei jätä teidän rikoksianne rankaisematta, sillä minun nimeni on hänessä. 22Mutta jos sinä kuulet häntä ja teet kaikki, mitä minä käsken, niin minä olen sinun vihollistesi vihollinen ja vastustajaisi vastustaja.”*

Jumalan enkeli kulki heidän edellään. Oli tärkeää, ettei kansa pahoitanut Jumalan mieltä vaan kuulisi hänen sanojansa ja tekisi niiden mukaan. Näin Herra on heidän vihollistensa vihollinen.

2 Moos 40: 34-38: *”Sitten **pilvi peitti ilmestysmajan, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen;** 35eikä Mooses voinut mennä ilmestysmajaan, sillä pilvi oli laskeutunut sen päälle, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen. 36Ja joka kerta, kun pilvi kohosi asumuksen päältä, lähtivät israelilaiset liikkeelle; näin oli koko heidän vaelluksensa ajan. 37Mutta milloin pilvi ei kohonnut, he eivät lähteneet liikkeelle, ennen kuin sinä päivänä, jona se taas kohosi. 38Sillä Herran pilvi oli päivällä asumuksen päällä, ja yöllä oli pilvessä tulen hohde kaikkien israelilaisten silmien edessä; näin oli koko heidän vaelluksensa ajan.”*

Jumalan kirkkaus on laskeutunut ilmestysmajan (myöhemmin temppeli) päälle. Tämä Herran kirkkaus oli ilmeistä ja voimakasta. He tiesivät, että Jumala oli kansansa kanssa.

Niin kuin Jumala oli kulkenut kansansa ja Mooseksen kanssa erämaassa, niin hän kulki myös Joosuan kanssa:

Joosua 1:1-2,5: *"Herran palvelijan Mooseksen kuoltua sanoi Herra Joosualle, Nuunin pojalle, Mooseksen palvelijalle, näin: 2"Minun palvelijani Mooses on kuollut; nouse siis ja mene tämän Jordanin yli, sinä ja kaikki tämä kansa, siihen maahan, jonka minä annan heille, israelilaisille...5 Ei kukaan kestä sinun edessäsi kaikkena elinaikanasi. Niin kuin minä olin Mooseksen kanssa, niin **minä olen sinunkin kanssasi; minä en jätä sinua enkä hylkää sinua.**"*

Sotaenkelit kulkevat Jumalan omien edellä ja Israel valloitti Luvatummaan.

Joosua 5: 13-15: *"Ja tapahtui Joosuan ollessa Jerikon luona, että hän nosti silmänsä ja näki **miehen seisovan edessään, paljastettu miekka kädessä.** Ja Joosua meni hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Oletko sinä meikäläisiä vai vihollisiamme?" 14Niin hän sanoi: "En, vaan minä olen **Herran sotajoukon päämies** ja olen juuri nyt tullut". Niin Joosua heittäytyi kasvoilleen maahan, kumarsi ja sanoi hänelle: "Mitä herrallani on sanottavana*

palvelijalleen?" 15Ja Herran sotajoukon päämies sanoi Joosualle: "Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä". Ja Joosua teki niin."

Silti ei mennyt pitkää aikaa, kun kansa jo kääntyi pois Herrasta ja oli vihollisen painostamana:

Tuom. 6:14-16:"Silloin Herra kääntyi häneen ja sanoi: **"Mene tässä voimassasi ja vapauta Israel Midianin kourista; minä lähetän sinut"**. 15Hän vastasi hänelle: "Oi, Herra, millä minä vapautan Israelin? Minun sukunihan on heikoin Manassessa, ja minä itse olen kaikkein vähäisin isäni perheessä." 16Herra sanoi hänelle: **"Minä olen sinun kanssasi, ja sinä voitat midianilaiset niin kuin yhden ainoan miehen"**

Kun JVHV, minä olen, on kansansa kanssa, voitto tulee. Jesaja ilmaisi tämän näin:

Jes. 63:9:"Kaikissa heidän ahdistuksissansa oli hänelläkin ahdistus, ja hänen kasvojensa enkeli vapahti heidät. **Rakkaudessaan ja sääliväisyydessään hän lunasti heidät, nosti heitä ja kantoi heitä kaikkina muinaisina päivinä."**

Kun Jumalan kansa on vaikeassa paikassa ja ahdistunut, on Jumalakin ahdistunut ja hän oli luvannut vapauttaa heidät kantaen

vaikean ajan läpi. Jumalan halu on kansaansa ja siihen, että saa asua heidän keskellään.

Ps. 132: 8, 13-14: *"Nouse, Herra, leposijaasi, sinä ja sinun väkevyytesi arkki... Sillä **Herra on valinnut Siionin**, halunnut sen asunnoksensa:14 **"Tämä on minun leposijani iankaikkisesti; tässä minä asun, sillä tänne on minun haluni ollut."***

Tämä toteutui, kun Jumalan temppeli valmistui Jerusalemiin ja oli vihkiäisjuhlat:

*2 Aik. 7:1-5:" Kun Salomo oli lakannut rukoilemasta, tuli taivaasta tuli ja kulutti polttouhrin ja teurasuhrin, ja **Herran kirkkaus täytti temppelin**, 2niin että papit eivät voineet mennä Herran temppeliin; sillä Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. 3Ja kun **kaikki israelilaiset näkivät tulen tulevan alas ja näkivät temppelin päällä Herran kirkkauden**, polvistuivat he kivillä lasketulla pihalla kasvoillensa maahan ja rukoilivat ja kiittivät Herraa siitä, että hän on hyvä, että hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. 4Sitten kuningas ja kaikki kansa uhrasivat teurasuhrin Herran edessä. 5Ja kuningas Salomo uhrasi teurasuhrina kaksikymmentäkaksi tuhatta raavasta ja satakaksikymmentä tuhatta lammasta. Näin he, kuningas ja koko kansa, vihkivät Herran temppelin."*

Nyt siirrymme tuosta Salomon ajasta Jeremian ja Hesekielin aikaan, kun kansa oli luopunut Herrasta.

Kun Hesekiel oli pakkosiirtolaisena Babyioniassa, Jeremia oli Jerusalemissa, jossa hän näki kaiken ja eli kolmen Jerusalemin valloituksen ajan läpi.

Herra oli tämän luopumuksen keskellä ahdistunut ja kiivastunut.

Tämän Hesekiel näki Babyioniassa:

Hes. 8: 3-6, 17-18: *"Hän ojensi ikään kuin käden ja otti minua pääni hiussuortuvasta, ja henki nosti minut maan ja taivaan välille ja vei minut Jerusalemiin Jumalan näyissä, sisemmän portin ovelle, joka on pohjoista kohden, sinne missä oli kiivauspatsas, joka oli **herättänyt Herran kiivauden**. 4Ja katso, siellä oli Israelin Jumalan kirkkaus, samankaltainen nähdä kuin se, minkä minä olin nähnyt laaksossa. 5Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, nosta silmäsi pohjoista kohti". Niin minä nostin silmäni pohjoista kohti, ja katso: pohjoiseen päin alttariportista oli tuo kiivauspatsas sisäänkäytävässä 6Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, näetkö sinä, mitä he tekevät — **suuria kauhistuksia, joita Israelin heimo tekee täällä, että minä menisin kauas pois pyhäköstäni?** Mutta sinä saat nähdä vielä suurempia kauhistuksia." ....17Ja hän sanoi minulle: "Näitkö, ihmislapsi? Eikö ole Juudan heimolle kylliksi, että he **tekevät kauhistuksia**, joita täällä on tehty, koska he **täyttävät maan väkivallalla** ja niin aina uudelleen vihoittavat minut? Katso, kuinka he vievät viiniköynnöksen lehvää nenänsä eteen! 18Mutta minäkin teen,*

minkä teen, vihassani: en sääli enkä armahda; ja vaikka he huutavat minun korviini suurella äänellä, minä en heitä kuule."

Niinpä Hes. 11:22-23 kerrotaankin Jumalan kirkkauden lähtevän pois temppelistä (tästä oli tarkemmin viime kerralla) Herran kirkkaus, joka oli temppelin yllä ja siirtyi kerubien päälle ja siitä itäportille: lopulta Jumala pysähtyi öljymäelle, itään Jerusalemista. Siinä näkyi **Jumalan haluttomuus lähteä** pois temppelistä ja kaupungista, johon hän oli nimensä pannut. Hän odottaa pitkämielisesti kansan parannuksen huutoa. Tällainen on JHVH Qanna, kiivas Jumala. Hän on pitkämielinen.

Vaikka Jumala lähti Jerusalemista, hän sanoi tulevansa takaisin. **Hän on liittonsa pitävä uskollinen Jumala.** Hesekiel huutaa näin:

Hes. 11:13: *"Niin minä lankesin kasvoilleni, huusin kovalla äänellä ja sanoin: "Voi Herra, Herra! **Aivanko sinä teet lopun Israelin jäännöksestä?"***

Jumala vastaa Hesekielille näin:

Hes. 11:16-20: *"Sano sen tähden: Näin sanoo Herra, Herra: Koska minä olen vienyt heidät kauas pakanain sekaan ja hajottanut heidät muihin maihin, olen minä ollut heille pyhäkkönä vähän aikaa niissä maissa, joihin he ovat joutuneet. 17Sano sen tähden: Näin sanoo Herra, Herra: **Minä kokoan teidät kansojen seasta ja kerään***

teidät maista, joihin teidät on hajotettu, ja annan teille Israelin maan. 18Ja he tulevat sinne ja poistavat siitä kaikki sen iljetykset ja kaikki sen kauhistukset. 19Ja minä annan heille yhden sydämen, ja uuden hengen minä annan teidän sisimpääne, ja minä poistan kivisydämen heidän ruumiistansa ja annan heille lihasydämen, 20niin että he vaeltavat minun käskyjeni mukaan ja noudattavat minun oikeuksiani ja pitävät ne; ja he ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa.”

Nyt ehkä ymmärrät, kuinka paljon merkitsi tämä Hesekielin sana: Hes. 48:35: ”*Ja kaupungin nimi on tästedes oleva: Herra on täällä.*”

Jahve Shamma, Herra on täällä. Jumala palaa takaisin Jerusalemiin! Hän on uskollinen eikä hylkää kansaansa!

Maranatha, Herra tulee! Odotatko sinä häntä? Oletko valmis? Onko sinulla Herran paluun toivo?!

Jumalan paluun toivo oli Israelilla. Silti kesti noin 600 v kun Herra tulisi temppeliinsä – mutta eri tavalla kuin kansa odotti.

70 vuoden jälkeen jäännös palasi Jerusalemiin. Esran ja Serubaabelin aikana temppeli rakennettiin uudelleen. He iloitsivat, mutta myös itkivät, sillä sen loisto ei ollut Salomon temppelin

veroinen. (Esra 3, 6) Jumalan kirkkaus oli poistunut sieltä. Samoin Jerusalemi ei ollut vanhojen aikojen veroinen.

Synnillä on aina hintansa, vaikka Jumala antaa anteeksi.

Valitusvirret 3: 22-23: ” Herran armoa on, ettemme ole aivan hävinneet, sillä hänen laupeutensa ei ole loppunut: 23 se on joka aamu uusi, ja suuri on hänen uskollisuutensa.”

Jumala ei palannut kirkkaudessaan temppeliinsä Jerusalemiin. Mutta hän antoi pakkosiirtolaisuuden jälkeen Sakariaan kautta profetian:

Sak. 2: 10-12: ”Riemuitse ja **iloitse, tytär Siion! Sillä minä tulen ja asun sinun keskelläsi**, sanoo Herra. 11 Sinä päivänä **liittyy paljon pakanakansoja Herraan, ja he tulevat hänen kansaksensa, ja minä asun sinun keskelläsi, ja sinä tulet tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut sinun tykösi. 12 Ja Herra ottaa Juudan perintöosaksensa pyhässä maassa ja valitsee vielä Jerusalemin.**

Samoin hän puhui Malakian kautta:

Mal. 3:1: ” Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien minun eteeni. Ja **äkisti on tuleva temppeliinsä Herra, jota te etsitte**, ja liiton enkeli, jota te halajatte. Katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot.”

Malakia oli viimeinen vanhan testamentin profeetoista. **400 vuoteen he eivät** enää edes **kuulisi sanaakaan Jumalalta**. Niinä vuosina Jumalan kansalla **oli vain Jumalan nimi ja hänen lupauksensa**, jossa riippua kiinni.

Koska Jumala oli kiivas nimestään ja hänen sanansa toteutuu, hän tulee takaisin kunniassaan Jerusalemiin. Näin tapahtuikin, mutta Israel ei uskonut, että se oli Jahve kunniassaan.

Johannes kuvaa asiaa näin:

Joh. 1:11: *"Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan."*

Joh. 1:1,14: *"Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala.... ja Sana tuli lihaksi ja **asui meidän keskellämme**, ja me **katselimme hänen kirkkauttansa**, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta."*

Kreikan sana 'asua' [eskeenoosen] sananmukaisesti tarkoittaa 'telttamajalla' ('temppeleitä') eli asettautua läsnäolollaan keskelle kansaa. Jeesus, mahtava Jumala, ikuinen Isä, rauhanruhtinas (Jes. 9:6) tuli Jerusalemiin, rauhan kaupunkiin.

Simeon tunnisti tämän, kun Jeesus tuotiin vauvana Herran eteen tempeliin ja pyhitettiin Jumalalla. Hän tunnisti Jumalan ihanuuden, "hänen silmänsä saivat nähdä Jumalan autuuden"!

Luuk 2:22, 28-32: ” veivät he hänet ylös Jerusalemiin
asettaaksensa hänet Herran eteen ....28otti hänkin hänet syliinsä ja
kiitti Jumalaa ja sanoi: 29 "Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan
menemään, sanasi mukaan;30 sillä **minun silmäni ovat nähneet
sinun autuutesi**, 31jonka sinä olet valmistanut kaikkien kansojen
nähdä, 32 valkeudeksi, joka on ilmestyvä pakanoille, ja kirkkaudeksi
kansallesi Israelille".

Raamatussa kerrotaan, että Jeesus tuli takaisin temppeliin, kun hän
oli 12-vuotias. Vaikka juutalaiset olivat vaikuttuneita hänen
puheistaan, he eivät tajunneet kuulevansa Jahve Shammaa, joka
aloitti pian palvelutyön heidän keskellään. He näkivät ihmeitä ja
kuulivat Jeesuksen sanoja, mutta eivät uskoneet häntä – vaikka
JHVH, minä olen, oli heidän keskellään. Sen sijaan he kivittivät
häntä.

Joh. 8:58-59: ”Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon
teille: ennen kuin Aabraham syntyi, **olen minä ollut**". 59Silloin he
poimivat kiviä heittääkseen häntä niillä; mutta Jeesus lymysi ja
lähti pyhäköstä.”

He kieltäytyivät antautumaan Adonaille. He eivät nähneet, että
Jahve Jiree seiso heidän edessään temppelissä. Siinä samalla
paikalla, jolla Aabraham uhrasi oinaan lisäksi sijaan, seiso nyt

Jumalan Karitsa, Jumalan ennalta näkemä ongelman ratkaisu.
Mutta he olivat itsepäisiä ja sokeita.

Matt. 13:13-15: *"He näkevin silmin eivät näe ja kuulevin korvin eivät kuule, eivätkä ymmärrä. 14Ja heissä käy toteen Esaiaan ennustus, joka sanoo: **'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö.** 5Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi."*

Hän oli Jahve Roi, paimen ja varustaja, joka antoi heille elämän. He eivät enää seuranneet Jahve Nissiä, lippuaan. He eivät halunneet uskoa Jahve Tsidkenua, vanhurskauden Jumalaansa.

Room. 10:2-4:*"Sillä minä todistan heistä, että heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan; 3sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan **koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan,** eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle.4 Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo."*

Mat. 26:53: *"Vai luuletko, etten voisi rukoilla Isääni, niin että hän lähettäisi heti minulle enemmän kuin kaksitoista legionaa enkeleitä?"*

He ristiinnaulitsivat Jahve Tsidkenun, vanhurskautensa Jumalan. Jahve Sebaot, sotajoukkojen Jumala oli hiljaa eikä puolustautunut.

He eivät tieneet, että Jahve Rafan parantava veri vuosi siinä. He, jotka olisivat halunneet olla pyhiä, eivät nähneet Jahve M'kaddishia riippumassa ristillä. He ohittivat rauhan Jumalan. Jahve Shalomin:

*Room. 5:1: "Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin **meillä on rauha Jumalan kanssa** meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta."*

Jeesus kulki Palestiinassa 33 vuotta - välillä temppeliin sisään ja välillä taas ulos. Sitten yhtenä päivänä hän sanoo:

Matt. 23: 37-24:1: "Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet. 38Katso, 'teidän huoneenne on jäävä hyljätiksi'. 39Sillä minä sanon teille: tästedes te ette näe minua, ennen kuin sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen'. 1Ja Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois."

Hänen fyysinen läsnäolonsa kirkkaudessa tulisi poistumaan temppelistä - ja myös temppeli jälleen tuhoutumaan. Jeesus ei jättänyt meitä yksin, ilman lohtua. Hän lupasi Pyhän Hengen, Jumalan kirkkauden, laskeutuvan omiinsa:

Joh. 16:7: "Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tykönnne; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän. "

Jumala lupasi palata Jerusalemiin Hesekielin sanan mukaan ja että Jerusalemin nimi olisi Jahve Shamma, Jumala on täällä. Kun hän palaa toisen kerran täyttymyksessä Jerusalemiin, Hesekielin sana Israelille toteutuu:

*Hes. 37:21-28: "Niin puhu heille: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, **minä otan israelilaiset pois pakanakansojen keskuudesta, minne vain he ovat kulkeutuneet, kokoan heidät joka taholta ja tuon heidät omaan maahansa.** 22Minä teen heidät yhdeksi kansaksi siinä maassa, Israelin vuorilla, ja yksi kuningas on oleva kuninkaana heillä kaikilla. Eivätkä he enää ole kahtena kansana eivätkä enää jakaantuneina kahdeksi valtakunnaksi. 23Eivät myöskään he enää saastuta itseänsä kivijumalillaan, iljetyksillään eivätkä millään rikkomuksillansa, vaan minä vapautan heidät kaikista asuinpaikoistaan, joissa ovat syntiä tehneet, ja puhdistan*

heidät. Ja he ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa. **24**Minun **palvelijani Daavid on oleva heidän kuninkaansa, ja heillä kaikilla on oleva yksi paimen. Ja he vaeltavat minun oikeuksieni mukaan ja noudattavat minun käskyjäni ja pitävät ne.** **25**He saavat asua maassa, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille ja jossa teidän isänne ovat asuneet. Siinä saavat asua he, heidän lapsensa ja lastensa lapset iankaikkisesti, ja minun palvelijani Daavid on oleva heidän ruhtinaansa iankaikkisesti. **26**Minä teen heidän kanssansa rauhan liiton — se on oleva iankaikkinen liitto heidän kanssansa — istutan ja runsaasti kartutan heidät ja **asetan pyhäkköni olemaan heidän keskellensä iankaikkisesti.** **27**Minun asumukseni on oleva heidän yllänsä, ja minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. **28**Ja pakanakansat tulevat tietämään, että minä olen Herra, joka pyhitän Israelin, kun minun pyhäkköni on heidän keskellensä iankaikkisesti."

Johanneksen evankeliumissa Jeesus kertoo:

Joh. 14:2-3: "Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että **minä menen valmistamaan teille sijaa?** **3**Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen. **4**Ja mihin minä menen — tien sinne te tiedätte."

Kirkkauden Jumala kulkee meidän edellämme ja valmistaa tien.

Ilm. 21: 1-5: ”Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole. 2Ja pyhän kaupungin, **uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä**, valmistettuna niin kuin morsian, miehellensä kaunistettu. 3Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: ”**Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä**, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa; 4ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.” 5Ja valtaistuimella istuva sanoi: ”**Katso, uudeksi minä teen kaikki**”. Ja hän sanoi: ”**Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet**”.

JAHVE SHAMMA! Jumala on täällä! Maranatha! Tule Herra Jeesus!

MUISTOLAUSE

Ps. 9:11: ”**Ja sinuun turvaavat ne, jotka sinun nimesi tuntevat; sillä sinä et hylkää niitä, jotka sinua etsivät, Herra.**”